

igen gaaet et Par Kroner op, og sidst er Skatten sat op til 18 Kr., og de tidligere skattefrie Ølsorter, de saakaldte forædlede Ølsorter, er beskattede med 5 Kr. 70 Øre. Men nu foreslaas her, at man skal beskatte Klasse I, det saakaldte bajerske Øl, langt højere. For Resten er det jo bajersk Øl begge Dele, for bajersk Øl betyder kun det Øl, der fabrikeres ved en bestemt Fremgangsmaade, det saakaldte undergærede Øl, og Klasse II har kun et lettere Ekstraktindhold og mindre Alkoholindhold end Klasse I, det er hele Forskellen, og jeg giver det ærede Medlem, som talte før, Ret i, at Forholdene har medført, at Grænsen er stærkt flydende imellem Klasse I og Klasse II. Dette er en Følge af, at Bryggerierne lider under Mangel paa Materiale. Der er flere af dem, der har maattet indstille Tilvirkningen og har maattet overdrage det Materiale, som de laa inde med, til andre. Hvis Bryggerierne ikke snart faar noget til at brygge af, kan det for Resten være ligegyldigt, om man ogsaa forhøjer Skatten til det tidobelte, for saa bliver der overhovedet ikke noget Øl at beskatte, og saa kommer der heller ikke noget ind i Statskassen. Sagen er den, at ved Kornloven fastsattes, at der skulde ske Forhandlinger imellem Indenrigsministeren og Finansudvalgene om, hvor stort et Kvantum Malt der skulde tilstaaes Bryggerierne; men nu er vi langt inde i Oktober Maaned, hvor Maltæsonen er begyndt, og der er, som sagt, en Del Bryggerier — vel særlig af de mindre, som ikke ligger inde med større Lagre —, der er udsatte for at komme til at standse deres Virksomhed, hvis der ikke bliver truffet en Ordning, hvorved der tilstilles Bryggerierne den nødvendige Malt.

Men uden Hensyn dertil og uden Hensyn til min Stilling i det civile Liv er jeg en Modstander af den forhøjede Ølskat. Jeg finder — ligesom ogsaa det ærede Medlem, der nylig talte som Ordfører for Venstre her —, at der ikke er megen Mening i, at en Bajer, en halv Flaske Øl, der tidligere kostede 12 Øre, nu er gaaet op til 27 Øre. Det er nemlig med Tobak og Øl, som det er med en hel Del andre Varer, at det er ikke blot det, som gaar ind i Statskassen, altsaa selve Skatten, som lægges paa Varen; men der kommer mange andre Paalæg til, dels af Hensyn til, at Arbejderne nu maa have mere for at kunne eksistere, dels hvad de handlende skal have mere, dernæst hvad der medgaar til forhøjede Fragter, o. s. v. i det uendelige, og alt det

maa Forbrugerne selvfølgelig betale. Jeg er ogsaa af den Mening, at hvis Arbejderne i Bryggerifaget bliver arbejdsledige som Følge af, at Raastofferne ikke mere kan skaffes til Veje, fordi de maa benyttes til andre Ting, saa vil det være rigtigt at bringe dem ind under samme Forhold, som Tobaksarbejderne kom ind under sidste Aar, nemlig at de faar en ekstra Hjælp af Statskassen. Eller man kunde ogsaa vælge en anden Vej, som jeg vilde sætte nok saa stor Pris paa, og som Tinget jo kan tage Bestemmelse om ved det Lovforslag, som vi kommer til at behandle om nogen Tid, nemlig at sætte Arbejdsløshedsunderstøttelsen op for alle, saa at den kommer til at svare nogenlunde til den Hjælp, som Tobaksarbejderne har faaet af Statskassen.

Lovforslaget om Tillægsafgift paa Spiritus skal jeg ikke ofre saa mange Ord paa. Vi bliver jo ikke fri for denne Skat foreløbig, kan jeg forstaa; den Indtægt, man paaregner derved, er jo 3,2 Mill. Kr., og ved Afgiften paa den tekniske afgiftspligtige Sprit regner man med 3,8 Mill. Kr. Uden Hensyn til, om man er Afholdsmænd eller ej, kan man vel godt sige, at for en stor Del Mennesker af Arbejderklassen — og for Resten ogsaa andre, der ikke arbejder saa haardt —, som ikke nød Spiritus i overdreven Grad, idet de tog sig en Snaps eller højest to om Dagen, er det nu et Savn ikke at kunne faa den. Navnlig er det et Savn for dem, der er henviste til tør Mad hele Dagen. I hvert Fald mindes jeg fra mit mangeaarige Fabriksarbejde, at jeg beundrede de gamle Kolleger, som tog deres Bylt med hjemme fra og hængte den paa Laasen for at være de første til Arbejdet og sled i det til Kl. 7, før de fik en Smule varm Mad. For saadanne Folk, af hvilke de allerfleste var gode, sobre, dygtige Familiefædre i et og alt, er det godt at faa en Snaps til lidt tør Mad. Det forekommer mig ikke, at der kan siges noget dertil. Nej, siger den højtærede Finansminister. Men de kan bare ikke faa det i Øjeblikket, medmindre de er saa godt beslaaede, at de kan give 60—70 Øre for en Snaps.

Det gør mig ondt, at Tillægsafgiften paa Vin er foreslaaet sat op. I Modsætning til det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre, kan jeg ikke indse, at det er rigtigt at beskatte Vin saa glubsk, som her er Tale om. Og det, at Forhøjelsen ikke skal ramme Vin under 3 Kr. pr. ³/₄ l, har vist ikke noget at sige, for med de store Omkostninger, Fragt o. s. v., som